

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

PREDLAGATELJ (vjerovnik): ENERGY DIRECT D.O.O., OIB: 11307112896, Zagreb, Lastovska ulica 38, po direktoru i zakonskom zastupniku Goran Vuruna

DUŽNIK: E. ON Plin d.o.o. za opskrbu plinom, OIB: 14555304503, Capraška ulica 6

OBRAZLOŽENJE PRIJEDLOG VJEROVNIKA ZA OTVARANJE STEČAJNOG POSTUPKA NAD DUŽNIKOM (stečajni razlog: prezaduženost čl. 5 i 7. SZ-a)

Vjerovnik dostavlja ovaj podnesak u prilogu predanog obrasca iz razloga jer u obrascu ne može navesti odlučne navode o svojoj tražbini i stečajnom razlogu kod dužnika-

I. UVOD I LEGITIMACIJA/TRAZBINA VJEROVNIKA

Predlagatelj je vjerovnik dužnika. Predlagatelj je protiv dužnika pokrenuo parnicu radi namirenja tražbine koja se vodi pred ovim sudom pod brojem P-1947/2022 te tražbina vjerovnika na dan podnošenja ovog prijedloga zajedno sa obračunatima zateznim kamatama (prilog obračuni zateznih kamata na dan 09.03.2026. godine iznosi ukupno 2.762.879,55 EUR (dva milijuna sedamsto šezdeset dvije tisuće osamsto sedamdeset devet eura i pedeset pet centi), s tim da je predlagatelj povećao tužbeni zahtjev u odnosu na tužbeni zahtjev postavljen u tužbi u veljači 2025. godine za iznos od 545.738,61 EUR uz pripadajući pdv u odnosu na postavljeni tužbeni zahtjev u tužbi, a što će sud utvrditi priklopom radi uvida spisa ovog suda broj P-1947/2022. Tužbeni zahtjev predlagatelja kao tužitelja također je vjerojatno i izvjesno i bitno veći od postavljenog, jer se činjenična i izračunska osnova (marže, efekti tržišnih cijena energije i povezani tokovi) utvrđuje financijsko-računovodstvenim vještačenjem, koji dokazni prijedlog predlagatelja kao tužitelja je prihvaćen no do sada još nije izveden u parničnom postupku koji se vodi kod ovog suda pod brojem P-1947/2022. U tom smislu, predmetna tražbina vjerovnika je postojeća i utužena, a konačna visina tražbine predlagatelja prema dužniku ovisit će o stručnom nalazu vještaka i novijim, vjerodostojnim podacima iz GFI 2023. i 2024. dužnika. Dužnik u GFI 2024. iskazuje rezerviranja (uključivo stavke za sudske sporove) sukladno IAS 37 (sadašnja obveza + vjerojatan odljev + pouzdana procjena). Takva rezerviranja su vanjski pokazatelj vjerojatnosti obveze i izravna potvrda da obveza prema predlagatelju postoji barem u minimalnom nesporno-vjerojatnom iznosu, dok se veći obujam koristi/obveze ima utvrditi vještačenjem. Prema GFI dužnika (*neto dobit 2023.: 44.534; 2024.: 14.394 tisuća EUR* i struktura prihoda uslijed tržišta energije), preliminarna

procjena upućuje da je stvarna koristi koju je dužnik stekao iz spornog pravnog odnosa bitno veća (reda veličine i do ~10.000.000 EUR), no konačan izračun bit će utvrđen po provedenom sudskom vještačenju u postupku P-1947/2022. **Budući da se prezaduženost ocjenjuje materijalno, uzimajući u obzir realnu naplativost imovine i ukupnost sadašnjih i očekivanih obveza, činjenica da tražbina predlagatelja vrlo vjerojatno prelazi utuženi iznos znači da je i ukupna obvezna masa dužnika veća, što pojačava vjerojatnost da realna imovina neće pokriti obveze te time povećava izvjesnost postojanja stečajnog razloga.**

Za podnošenje ovog prijedloga vjerovnik ne treba pravomoćnu presudu već je dovoljno vjerodostojno pokazati postojanje tražbine i stečajni razlog. Postoji parnica, utuženi iznos i GFI s rezerviranjima i dobitima te je to razina vjerojatnosti dostatna za prethodni postupak prema odredbama Stečajnog zakona RH.

Tražbina vjerovnika proizlazi iz ugovornog odnosa sa stečajnim dužnikom koji je raskinut jednostranom izjavom stečajnog dužnika dana 2.11.2021. godine i odnosi se na potraživanje naknade štete zbog neosnovanosti raskida ugovora, posebne naknade, naknade neimovinske štete i isplate po osnovi ugovora zaključenih sa kupcima dužnika za vrijeme trajanja ugovora, dakle prethodno njegovom raskidu, a koje naknade dužnik nije isplatio tužitelju. Dužnik je u revidiranim financijskim izvještajima priznao rezerviranje za ovaj pravni spor P-1947/2022 u iznosu od 1.450.000 EUR (milijun četrstopeideset tisuća eura) (Napomena 20 – Rezerviranja). Time je dužnik sam potvrdio postojanje i vjerojatnost predlagateljeve tražbine imajući u vidu sadržaj računovodstvenog standarda IAS 37. Računovodstveni standard (rezerviranja) IAS 37 – pretpostavlja kriterije priznavanja rezerviranja: sadašnja obveza + vjerojatan odljev + pouzdana procjena. Dakle, dužnik sam priznao postojanje i vjerojatnost obveze prema predlagatelju time što je u svojim revidiranim financijskim izvještajima za 2023. i 2024. godinu formirao rezerviranje za pravni spor u iznosu od 1.450.000 EUR 2024. godina (2023.: 1.414.000 EUR), što je vidljivo iz Napomene 20 – Rezerviranja. Time je dužnik sam potvrdio da je obveza prema predlagatelju vjerojatna i da će se morati podmiriti u rezerviranom iznosu. Ključno je da priznavanje takvoga rezerviranja ima i porezni učinak, budući da se rezerviranja priznaju kao trošak razdoblja, čime se smanjuje osnovica poreza na dobit. Prema revidiranim izvještajima, rezerviranje za spor smanjilo je dobit dužnika, a time i poreznu osnovicu i u 2023. i u 2024. godini, što znači da je dužnik koristio ovu obvezu kao umanjenje poreza, istodobno je ne podmirujući. Time je dodatno potvrđeno da dužnik:

- priznaje postojanje i vjerojatnost obveze prema predlagatelju,
- koristi tu obvezu za umanjenje porezne obveze

Predmetni prijedlog za stečaj temelji se isključivo na stečajnom razlogu prezaduženosti (čl. 7. Stečajnoga zakona). Sud je dužan, prije odluke o osnovanosti prijedloga, sazvati ročište radi raspravljanja o osnovanosti prijedloga, otvoriti prethodni postupak i provesti potrebne

dokaze (vještačenje) radi utvrđenja stečajnoga razloga, uz supsidijarnu primjenu ZPP-a na predložene dokazne radnje.

II. STEČAJNI RAZLOG – PREZADUŽENOST ČL. 7. STEČAJNOG ZAKONA

Prema čl. 7. Stečajnoga zakona, prezaduženost postoji kada je imovina dužnika manja od njegovih obveza, odnosno kada realna (naplativa) vrijednost imovine ne može pokriti sve sadašnje i očekivane obveze. Za otvaranje stečaja nije nužna blokada računa ako je ispunjen razlog prezaduženosti; stoga činjenica da računi dužnika nisu blokirani nije procesno odlučna, što proizlazi iz odredbi Direktive (EU) 2019/1023.

Direktiva (EU) 2019/1023 – svrha i primjena u ovom predmetu

Svrha i područje primjene Direktive (EU) 2019/1023 očituje se u uspostavljanju minimalnih standarda za nacionalne okvire preventivnog restrukturiranja, učinkovitost postupaka restrukturiranja/nesolventnosti i pravila o otpustu duga, radi uklanjanja prepreka unutarnjem tržištu te omogućavanja da održivi dužnici pravodobno restrukturiraju ili, ako su prezaduženi, prođu učinkovit postupak s ciljem očuvanja vrijednosti i radnih mjesta.

Stečajni zakon izrijekom potvrđuje preuzimanje Direktive (EU) 2019/1023 (čl. 1.a SZ), a posljednje izmjene i praksa usmjerene su na brže i učinkovitije odlučivanje te na instrumente zaštite vrijednosti stečajne mase i vjerovnika. (Stečajni zakon – čl. 1.a)

Pozivamo se na Direktivu u ovom prijedlogu jer tražimo otvaranje postupka zbog prezaduženosti (ne preventivno restrukturiranje), a načela Direktive su neposredno relevantna jer naglašavaju: (a) potrebu pravodobnog sudskeg interveniranja i učinkovitih mjera za očuvanje vrijednosti (privremene mjere); (b) ulogu suda i vještačenja u objektivizaciji financijskog stanja; te (c) mogućnost privremene suspenzije pojedinačnih postupaka radi omogućavanja sudu da zaštiti masu i ravnopravnost vjerovnika – što je analogno našim zahtjevima za privremenim mjerama i financijskim vještačenjem. (čl. 6 Direktive – stay of enforcement)

Navodi o postojanju stečajnog razloga prezaduženosti kod dužnika čl. 7. Stečajnog zakona RH

1) Prezaduženost stečajnog dužnika postoji neovisno o knjigovodstvenom iznosu kapitala, jer je presudno može li realna (naplativa) imovina pokriti ukupne obveze. Prema podacima iz revizorskog izvješća dokumentiran je oštar pad ukupne imovine dužnika s 49.013.000 EUR (2023.) na 29.332.000 EUR (2024.) te negativan operativni novčani tok (-2.100.000 EUR), uz istodobno postojanje značajnih rezerviranja i obračunatih obveza—što materijalno ukazuje na prezaduženost u smislu čl. 7. SZ.

- 2) Rezerviranje za spor u iznosu 1.450.000 EUR je priznanje vjerojatne obveze prema kriterijima IAS 37 (sadašnja obveza, vjerojatan odljev, pouzdana procjena), te stoga ulazi u realnu obveznu masu pri ocjeni prezaduženosti.
- 3) Za utvrđenje prezaduženosti dužnika nije presudno pojedinačno dospijeće, nego ukupnost realnih i očekivanih obveza naspram realne imovine; rezerviranja (kao vjerojatne obveze) relevantna su i moraju biti uključena u analizu.
- 4) Potraživanja i "ugovorna imovina" dužnika nisu ekvivalent novcu. Dužnik je već priznao ispravke vrijednosti potraživanja 905.000 EUR i nove gubitke od umanjenja 305.000 EUR, pri čemu potraživanja >360 dana nose 70% korekciju. Ugovorna imovina 11.374.000 EUR tek je obračun—nefakturirani prihod—pa je naplata krajnje neizvjesna.
- 5) Odnosi dužnika s povezanim društvima generiraju neto odljev likvidnosti i smanjuju stečajnu masu za druge vjerovnike. U 2024. godini su evidentirani rashodi prema povezanim društvima u iznosu od 6.427.000 EUR, uz obveze prema povezanim društvima u iznosu od 1.647.000 EUR i tek 1.042.000 EUR potraživanja od povezanih (neuravnotežena struktura).
- 6) Upravni ugovor dužnika za porez na dobit (2022.) dokaz je da dužnik nije mogao uredno podmiriti javnopravnu obvezu; preostali dug 381.000 EUR i dalje opterećuje likvidnost i ima prioritet u naplati.
- 7) Negativan operativni novčani tok dužnika (-2.100.000 EUR) u kombinaciji s isplatama dobiti osnivačima (10.000.000 EUR u 2024.; 15.000.000 EUR u 2023.) pokazuje svjesno umanjene likvidnosti i vlastitog kapitala/solventnu rezervu, a na štetu vjerovnika.
- 8) Isplate dobiti dužnika u uvjetima rizika i rezerviranja predstavljaju preferiranje vlasnika jer je zadržana dobit svedena na 11.784.000 EUR i time je umanjena osnova za namirenje vjerovnika, iako postoje rezerviranja i obračunate obveze.
- 9) Navodna "efikasnost" grupnog modela poslovanja dužnika u povezanim društvima nije potkrijepljena financijskim tokovima—podaci pokazuju odljev (6.427.000 EUR rashoda; više obveza nego potraživanja prema povezanim društvima), pa grupni odnosi ne jačaju nego slabe poziciju vjerovnika izvan grupe.
- 10) Odsutnost blokade računa dužnika je irelevantna za otvaranje stečaja zbog prezaduženosti.
- 11) Prihodi od kamata od povezanih društva (1.040.000 EUR) su obračun, a ne gotovina; ne neutraliziraju negativan operativni novčani tok ni pad likvidnosti, te stoga ne mijenjaju zaključak o prezaduženosti.

12) Ne postoji dokaz o obvezujućoj potpori matične grupe (jamstva/dokapitalizacija); naprotiv, knjige pokazuju neto odljev prema grupi.

13) Rezerviranja nisu "opreznost", već potvrda vjerojatnog odljeva po IAS 37; usto su korištena kao rashod koji smanjuje dobit i poreznu osnovicu, dok vjerovnik nije namiren—što dvostruko potvrđuje realnost obveze i potrebu hitne sudske zaštite.

(1) Faktografski nalazi iz revidiranih GFI-a (2024.)

- Dužnik je u 2024. imao značajne rashode prema povezanim društvima ukupno 6.427.000 EUR, uključujući: E.ON Hrvatska d.o.o. 3.316.000 EUR, E.ON Distribucija plina d.o.o. 1.216.000 EUR, E.ON Energija d.o.o. 1.453.000 EUR i E.ON Energy Infrastructure Solutions d.o.o. 442.000 EUR (Napomena 17).

- Istodobno su obveze prema povezanim društvima 1.647.000 EUR, dok su potraživanja od povezanih tek 1.042.000 EUR, što pokazuje neuravnoteženost i neto odljev prema grupi (stanja na dan 31.12.2024.; Napomena 17).

- Društvo prikazuje i prihode od kamata od povezanih društava 1.040.000 EUR, ali to su obračunski prihodi, a ne dokaz stvarne novčane naplate (Napomena 17 i Napomena 7 – financijski prihodi).

- U bilješkama je dodatno pojašnjeno da se „intelektualne usluge” odnose na SLA/centralne funkcije E.ON Grupe (Napomena 5), dakle rashod koji se kontinuirano slijeva prema povezanim društvima.

(2) Pravna i ekonomska ocjena važna za prezaduženost

Kombinacija visokih intercompany rashoda (6,427 mil. EUR), viših obveza prema grupi nego potraživanja (1,647 mil. EUR vs 1,042 mil. EUR) i obračunskih (ne gotovinskih) prihoda od kamata stvara strukturni odljev likvidnosti iz društva prema grupi, umjesto zadržavanja novčanih tokova za namirenje vjerovnika izvan grupe. Taj odljev je posebno problematičan uz negativan operativni novčani tok (-2,1 mil. EUR) i pad ukupne imovine (49,013 → 29,332 mil. EUR).

Čak i uz formalnu valjanost intercompany ugovora, činjenica da novac odlazi povezanim dok se javne i druge obveze (npr. porez po Upravnom ugovoru) otplaćuju obročno, a kapital odlazi osnivačima kroz isplate dobiti (10 mil. EUR u 2024.; 15 mil. EUR u 2023.), potvrđuje preferiranje grupe i vlasnika naspram vjerovnika i naglašava prezaduženost (čl. 4. SZ).

Ovo je dodatno pojačano time što je Društvo istodobno priznalo rezerviranje za pravni spor 1.450.000 EUR (IAS 37 – sadašnja obveza, vjerojatan odljev, pouzdana procjena) kao

rashod, kojim je umanjilo dobit i poreznu osnovicu, a vjerovnik nije namiren. (vidi: IAS 37)

III. PRAVNI INTERES PREDLAGATELJA/VJEROVNIKA

Tražbina predlagatelja postoji i vjerojatna je. Dužnik je u svojim revidiranim financijskim izvješćima iskazao rezerviranja za sudske sporove, što je po računovodstvenim pravilima moguće samo ako postoji sadašnja obveza, vjerojatan odljev i pouzdana procjena (IAS 37). Predlagatelj je tražbinu utužio, pri čemu taj utuženi iznos predstavlja minimalni, trenutno specificirani iznos tražbine, dok je stvarna visina tražbine – prema novijim podacima iz GFI 2023. i 2024. – vrlo vjerojatno višestruko veća, jer ovisi o stvarnom opsegu ekonomske koristi/marže iz istog činjeničnog sklopa, što će se utvrditi financijsko-računovodstvenim vještačenjem u predmetu P-1947/2022.

Kako se stečajni razlog prezaduženosti ocjenjuje materijalno (realna naplativa imovina naspram obveza), činjenica da je potencijalna obvezna masa prema predlagatelju znatno veća povećava i izvjesnost stečajnog razloga, te opravdava hitno otvaranje prethodnog postupka, određivanje privremenih mjera i provođenje vještačenja.

Pravni interes predlagatelja proizlazi iz činjenice da je predmetna tražbina predlagatelja već priznata kao vjerojatna obveza dužnika kroz rezerviranje u iznosu 1.450.000,00 EUR. Bitno je za napomenuti da istodobno postoje značajne dospjele i/ili prioritetne obveze dužnika (npr. obračunate "ostale obveze" u iznosu od 11.089.000,00 EUR; obveze po Upravnom ugovoru za porez na dobit 2022. s preostalim dugom 381.000 EUR) i sustavni odljevi likvidnosti (rashodi prema povezanim osobama u iznosu od 6.427.000 EUR; isplate dobiti osnivačima 10.000.000 EUR u 2024. i 15.000.000 EUR u 2023.), zbog čega je realna, naplativa imovina dužnika nedostatna za očekivano namirenje vjerovnika nižeg isplasnog reda, među koje spada i predlagatelj. Stoga predlagatelj ima neposredan interes da se hitno otvori prethodni postupak radi utvrđivanja prezaduženosti i po potrebi odrede privremene mjere očuvanja stečajne mase te financijsko vještačenje koje će objektivizirati odnos imovine i obveza, budući da Stečajni zakon vjerovniku izrijekom daje ovlaštenje podnijeti prijedlog za otvaranje stečaja kada postoji stečajni razlog, a prethodni postupak upravo služi utvrđivanju ovog stečajnog razloga i utvrđivanju pretpostavki za otvaranje stečajnog postupka.

Dakle, društvo dužnika je formiralo značajna rezerviranja, bilježi negativan operativni novčani tok, snažnu kontrakciju imovine, a istodobno je isplaćivalo dobit vlasnicima. Te činjenice ukazuju na postojanje značajnog rizika neplaćanja i ugroženosti namirenja vjerovnika i ovdje predlagatelja.

IV. SAŽETAK ODLUČNIH ČINJENICA IZ REVIDIRANIH GFI-A (2024.) STEČAJNI RAZLOG PREZADUŽENOSTI ČL. 7. SZ-A

Isplate dobiti osnivačima: 2024. isplaćeno 10.000.000 EUR, 2023. dodatnih 15.000.000 EUR; zadržana dobit na 31.12.2024. tek 11.784.000 EUR. (Izvještaj o promjenama kapitala/Nap. 14) – izravno smanjuje raspoloživu imovinu/stečajnu masu.

Revizorsko upozorenje (going-concern): u izvješću revizora istaknuta je opasnost da društvo neće moći ispunjavati obveze po dospelju, što je ključni indikator ugrožene likvidnosti.

Pad imovine i loš novčani tok: Ukupna imovina pala s 49.013.000 EUR (2023.) na 29.332.000 EUR (2024.); operativni novčani tok 2024.: -2.100.000 EUR. (Bilanca; Izvještaj o novčanom toku) – erozija imovine i nemogućnost generiranja likvidnosti.

Novčani tok iz poslovnih aktivnosti u 2024. je negativan (-2.100.000 EUR) (2023.: +27.199.000 EUR), što pogoršava sposobnost samofinanciranja tekućih obveza

Ukupna imovina je pala s 49.013.000 EUR (2023.) na 29.332.000 EUR (2024.), a kratkotrajna imovina s 48.999 mil. EUR na 29.324 mil. EUR – što upućuje na značajnu kontrakciju poslovnog volumena i smanjenu zalihu likvidne imovine.

Kratkoročne obveze na dan 31.12.2024. iznose 13.438.000 EUR (2023.: 27.695.000 EUR). U stavci „Ostale obveze“ bilježi se 11.089.000 EUR obračunatih, a još neplaćenih obveza (pasivne vremenske razgraničenja), što govori o značajnom iznosu obveza koje tek dolaze na naplatu. (Napomena 16 i tablica kretanja

Poslovni prihodi uključuju subvencije u iznosu 4.630.000 EUR (2024.) i 2.714.000 EUR (2023.). U 2024. je donesena nova Odluka Vlade (6.9.2024.) kojom kupci iz kategorije „ne-kućanstvo“ gube pravo na subvenciju, što može negativno utjecati na buduće novčane tokove i naplatu.

Rezerviranja i obveze: rezerviranje za pravni spor 1.450.000 EUR (2023.: 1.414.000 EUR); „ostale obveze“ (obračunate a neplaćene) 11.089.000 EUR; Upravni ugovor za porez (2022.) – preostalo 381.000 EUR 31.12.2024. (Nap. 20; Nap. 16; Nap. 15).

Kreditni rizik / kvaliteta imovine: ispravci vrijednosti potraživanja 905.000 EUR (2024.) i novi gubici od umanjenja 305.000 EUR (2024.); potraživanja >360 dana nose 70% korekciju; „ugovorna imovina“ (nefakturirani prihodi) 11.374.000 EUR – izrazito rizično. (Nap. 12.1 i 12.2) – potraživanja nisu novac.

Odnosi s povezanim osobama: rashodi prema povezanim 6.427.000 EUR (2024.); obveze prema povezanim 1.647.000 EUR naspram potraživanja od povezanih 1.042.000 EUR (neto odljev likvidnosti). (Nap. 17)

Tražbina predlagatelja – priznanje kroz rezerviranja (IAS 37)

Rezerviranje 1.450.000 EUR (Nap. 20) moglo se priznati samo ako postoji sadašnja obveza, vjerojatan odljev i pouzdana procjena (IAS 37). Time je dužnik sam kvalificirao obvezu prema predlagatelju kao vjerojatnu. Usto, rezerviranje je rashod koji umanjuje dobit i poreznu osnovicu (2023. i 2024.), dok obveza prema vjerovniku nije podmirena.

Zaključak (ekonomski):

Realna (naplativa) imovina je nedostatna za pokriće ukupnih obveza; skupna slika potvrđuje prezaduženost.

V. PREZADUŽENOST OSVRT NA UPRAVNI UGOVOR SA MINISTARSTVOM FINACIJA, ODNOS SA POVEZANIM DRUŠTVIMA, KVALITETA IMOVINE DUŽNIKA

A. UPRAVNI UGOVOR ZA POREZ NA DOBIT (2022.) I ISTODOBNI ODLJEV PREMA GRUPI/OSNIVAČIMA (OBRAZLOŽENJE STEČAJNOG RAZLOGA)

Dužnik je s Ministarstvom financija Republike Hrvatske zaključio Upravni ugovor radi obročne otplate poreza na dobit za 2022. godinu, s preostalom obvezom u iznosu od 381.000 EUR na dan 31.12.2024. (Napomena 15 – Posudbe). Sama činjenica obročne otplate porezne obveze potvrđuje da dužnik nije bio u mogućnosti podmiriti javnopravnu obvezu uredno po dospijeću, što je ozbiljan indikator narušene likvidnosti.

Unatoč navedenome, u 2024. godini društvo je ostvarilo značajne odljeve prema povezanim društvima – ukupni rashodi prema povezanim iznosili su 6.427.000 EUR, a obveze prema povezanim su 1.647.000 EUR, uz tek 1.042.000 EUR potraživanja od povezanih (Napomena 17). Takva neuravnoteženost ukazuje da je likvidnost prioritetno usmjeravana prema grupi, i to u razdoblju u kojem dužnik nije mogao redovno podmirivati porez na dobit te je za istu obvezu zatražio i dobio posebni režim otplate.

Dodatno, u istom razdoblju dužnik je isplatio dobit osnivačima u iznosu od 10.000.000 EUR (2024.), dok je u prethodnoj godini isplatio dodatnih 15.000.000 EUR (2023.), čime je izravno umanjena zadržana dobit i stečajna masa dostupna vjerovnicima (Izveštaj o promjenama kapitala; Napomena 14). Ove isplate su izvršene unatoč postojanju i poreznih obveza pod Upravnim ugovorom te rezerviranja za pravni spor od 1.450.000 EUR (Napomena 20).

Tako postavljena financijska prioritizacija – (i) obročna otplata javnopravne obveze umjesto urednog plaćanja, uz (ii) milijunske transfere povezanim društvima i (iii) masivne isplate dobiti osnivačima – objektivno potvrđuje da dužnik nije raspolagao dostatnom likvidnošću za uredno podmirenje obveza, ali je unatoč tome preferirao grupu i vlasnike u odnosu na javnopravnog vjerovnika i ostale vjerovnike. To dodatno i snažno potkrepljuje

zaključak o prezaduženosti u smislu članka 7. Stečajnoga zakona i opravdava hitno određivanje privremenih mjera te provođenje financijskog vještačenja u prethodnom postupku, kako bi se forenzički utvrdilo kretanje novčanih tokova i stvarna (naplativa) vrijednost imovine naspram ukupnih obveza.

Dakle, dužnik je imao i značajnu poreznu obvezu za 2022. godinu, koju nije bio u mogućnosti podmiriti u roku, zbog čega je s Ministarstvom financija Republike Hrvatske zaključio Upravni ugovor o obročnoj otplati poreza na dobit za 2022. godinu.

Sklapanje takvog ugovora može nastupiti samo kada porezni obveznik nije u mogućnosti uredno podmiriti dospjele porezne obveze. Iako formalno kapital dužnika nije negativan, struktura imovine, obveza i rezerviranja ukazuje da je realna vrijednost imovine nedostatna za podmirenje svih obveza.

Dužnik je s Ministarstvom financija RH zaključio Upravni ugovor radi obročne otplate poreza na dobit za 2022. godinu, s preostalom obvezom u iznosu od 381.000 EUR na dan 31.12.2024. (Napomena 15 – Posudbe). Sama činjenica obročne otplate porezne obveze potvrđuje da dužnik nije bio u mogućnosti podmiriti javnopravnu obvezu uredno po dospijeću, što je ozbiljan indikator narušene likvidnosti.

Unatoč navedenome, u 2024. godini društvo je ostvarilo značajne odljeve prema povezanim društvima – ukupni rashodi prema povezanim iznosili su 6.427.000 EUR, a obveze prema povezanim su 1.647.000 EUR, uz tek 1.042.000 EUR potraživanja od povezanih (Napomena 17). Takva neuravnoteženost ukazuje da je likvidnost prioritarno usmjeravana prema grupi, i to u razdoblju u kojem dužnik nije mogao redovno podmirivati porez na dobit te je za istu obvezu zatražio i dobio posebni režim otplate.

Dodatno, u istom razdoblju dužnik je isplatio dobit osnivačima u iznosu od 10.000.000 EUR (2024.), dok je u prethodnoj godini isplatio dodatnih 15.000.000 EUR (2023.), čime je izravno umanjena zadržana dobit i stečajna masa dostupna vjerovnicima (Izveštaj o promjenama kapitala; Napomena 14). Ove isplate su izvršene unatoč postojanju i poreznih obveza pod Upravnim ugovorom te rezerviranja za pravni spor od 1.450.000 EUR, kojim je dužnik sam priznao vjerojatan odljev prema predlagatelju (Napomena 20; kriteriji IAS 37: sadašnja obveza, vjerojatan odljev, pouzdana procjena).

Tako postavljena financijska prioritizacija – (i) obročna otplata javnopravne obveze umjesto urednog plaćanja, uz (ii) milijunske transfere povezanim društvima i (iii) masivne isplate dobiti osnivačima – objektivno potvrđuje da dužnik nije raspolagao dostatnom likvidnošću za uredno podmirenje obveza, ali je unatoč tome preferirao grupu i vlasnike u odnosu na javnopravnog vjerovnika i ostale vjerovnike. To dodatno i snažno potkrepljuje naš zaključak o prezaduženosti u smislu članka 4. Stečajnoga zakona i opravdava hitno određivanje privremenih mjera te provođenje financijskog vještačenja u prethodnom

postupku, kako bi se forenzički utvrdilo kretanje novčanih tokova i stvarna (naplativa) vrijednost imovine naspram ukupnih obveza.

Iz godišnjih financijskih izvješća dužnika proizlazi:

- da postoje dospjele obveze drugi vjerovnici koji su već u redoslijedu naplate
- da postoje prioritetni vjerovnici (porezna, banke, državni dugovi,)
- Ostale obveze dužnika u iznosu od 11.089.000 EUR, koje su evidentno postojeće, a tek će se naplatiti, dakle tražbina vjerovnika ovdje predlagatelja neće moći biti namirena

Prisutan je Velik pad imovine (49 mil. → 29 mil.)

Ovo argumentira da imovina ne pokriva buduću naplatu svih obveza. Čak i ako sud ne prihvati da je kapital formalno negativan, stvarni odnos imovine i obveza — uključujući rezerviranja i dospjele prioritetne obveze — pokazuje da imovina nije dostatna za podmirenje svih postojećih i očekivanih obveza, pa je ispunjen stečajni razlog prezaduženosti.

Dužnik je prezadužen u smislu članka 7. Stečajnog zakona, budući da njegova imovina nije dostatna za podmirenje svih postojećih i očekivanih obveza, kad se sagledaju njihove stvarne i realne vrijednosti.

Ključni pokazatelj prezaduženosti dužnika predstavlja činjenica da je dužnik, unatoč postojanju značajnih obveza i rezerviranja, u 2024. godini isplatio osnivačima 10.000.000 EUR dobiti, a u 2023. dodatnih 15.000.000 EUR, čime je bitno umanjen kapital i raspoloživa imovina dužnika. Prema Izvještaju o promjenama kapitala (Napomena 14), isplate dobiti snižavaju zadržanu dobit s 15.942.000 EUR na 11.784.000 EUR, što značajno smanjuje kapacitet dužnika za podmirenje vjerovnika.

Ovakvo postupanje predstavlja preferiranje vlasnika na štetu vjerovnika i izravno umanjuje imovinsku osnovu iz koje bi se vjerovnici mogli namiriti. U kombinaciji s već postojećim visokim dospelim i nedospelim obvezama koje u naplati imaju prednost (uključujući rezerviranje za pravni spor od 1.450.000 EUR, obračunate ostale obveze od 11.089.000 EUR te porezni dug iz Upravnog ugovora od 381.000 EUR), razvidno je da je imovina dužnika nedostatna za pokriće obveza, što predstavlja ispunjenje stečajnog razloga prezaduženosti.

Dodatno, u revidiranim financijskim izvještajima za 2024. godinu revizor izričito navodi postojanje opasnosti da društvo neće moći ispunjavati svoje obveze po dospijeću, što predstavlja ozbiljan i neovisno utvrđen pokazatelj ugrožene likvidnosti i financijske stabilnosti društva. Takvo upozorenje revizora izravno upućuje na to da je imovina društva

nedostatna za uredno podmirenje svih obveza te da je ispunjen stečajni razlog prezaduženosti, sukladno članku 7. Stečajnog zakona.

Ovo je osobito značajno u kontekstu činjenice da je društvo istodobno izvršilo isplate dobiti osnivačima u iznosu od 10.000.000 EUR u 2024. godini (te 15.000.000 EUR u 2023.), čime je značajno umanjilo kapital i raspoloživa sredstva, preferirajući vlasnike na štetu vjerovnika. U kombinaciji s revizorskom ocjenom o riziku neispunjavanja obveza po dospeljeću, ovo jasno ukazuje da dužnik nije sposoban podmiriti obveze te da je nastupio stečajni razlog prezaduženosti.

B. KVALITETA IMOVINE DUŽNIKA – potraživanja nisu jednaka novčanim sredstvima

Iako dužnik u svojim financijskim izvještajima iskazuje značajna potraživanja od kupaca u iznosu 10.231.000 EUR te ugovornu imovinu u iznosu 11.374.000 EUR, ova imovina nije likvidna, niti je izvjesno da će ista biti naplaćena. Činjenica da se potraživanja vode u bilanci ne znači da će ona biti i pretvorena u novac, niti da mogu poslužiti za podmirenje dospjelih obveza predlagatelju ili drugim vjerovnicima.

Samo u 2024. godini dužnik je morao priznati gubitke od umanjenja vrijednosti potraživanja u iznosu 305.000 EUR, dok rezerviranje za teško naplativa potraživanja na dan 31.12.2024. iznosi 905.000 EUR, što nesporno ukazuje na visok kreditni rizik kupaca i činjenicu da dio potraživanja neće nikada biti naplaćen. Time se pokazuje da knjigovodstvena vrijednost imovine bitno nadmašuje njenu stvarnu naplativu vrijednost.

Posebno je rizičan iznos od 11.374.000 EUR ugovorne imovine, budući da se radi o prihodima koji još nisu ni fakturirani niti je započela postupovna naplata, što dodatno povećava neizvjesnost hoće li ta imovina ikada biti realizirana. U takvim okolnostima, formalno prikazana visina imovine ne predstavlja realnu osnovu za podmirenje obveza vjerovnika.

U kombinaciji s revizorskim upozorenjem da postoji opasnost da dužnik neće moći ispunjavati obveze po dospeljeću, s činjenicom da je dužnik istodobno izvršio isplatu dobiti osnivačima u iznosu od 10.000.000 EUR (2024.) i 15.000.000 EUR (2023.), te s postojanjem značajnih dospjelih i prioritetnih obveza (porezni dug po Upravnom ugovoru, rezerviranje za pravni spor, ostale obveze od 11.089.000 EUR), nesporno proizlazi da stvarna vrijednost imovine nije dostatna za pokriće ukupnih obveza, što čini ispunjenim stečajni razlog prezaduženosti.

Iako u formalnoj bilanci na dan 31.12.2024. kapital nije negativan (ukupna imovina iznosi 29.332.000 EUR, a kapital 14.444.000 EUR), iz napomena uz financijske izvještaje proizlazi niz značajnih obveza koje pokazuju da je realna obvezna strana dužnika znatno veća od iskazane:

Rezerviranje za pravni spor iznosi 1.450.000 EUR, što predstavlja sadašnju obvezu za koju je dužnik već procijenio da je vjerojatan odljev ekonomskih koristi.

U stavci „ostale obveze“ iskazano je 11.089.000 EUR obračunatih, ali još neplaćenih obveza, koje će dospijevati i naplaćivati se prije ostalih vjerovnika.

Dužnik ima i porezni dug prema Republici Hrvatskoj na temelju Upravnog ugovora za porez na dobit za 2022. godinu, s preostalom obvezom od 381.000 EUR, što je obveza koja u naplati također ima prvenstvo ispred predlagatelja.

Dužnik je tijekom 2024. imao negativan novčani tok iz poslovnih aktivnosti (-2.100.000 EUR), što ukazuje na nesposobnost generiranja sredstava potrebnih za podmirenje postojećih obveza.

U 2024. došlo je do velike kontrakcije imovine (s 49.013.000 EUR na 29.332.000 EUR), što dodatno smanjuje dostupnu osnovu za podmirenje vjerovnika.

Navedene obveze, osobito one koje u redoslijedu prisilne naplate dolaze prije predlagateljeve tražbine, ukazuju da će imovina dužnika biti u cijelosti apsorbirana namirenjem prioritetnih tražbina vjerovnika, prije nego što bi se mogla namiriti tražbina predlagatelja.

Stoga je evidentno da dužnik nije u stanju podmiriti sve svoje obveze te da je nastupio stečajni razlog prezaduženosti, jer je realna vrijednost njegove imovine manja od ukupnih postojećih obveza, uključujući rezerviranja, dospjele obveze i prioritetne javne i financijske obveze.

C. ODNOSI DUŽNIKA S POVEZANIM DRUŠTVIMA I ODLJEV LIKVIDNOSTI IZVAN DOSEGA VJEROVNICA

Iz napomene 17 – Povezane stranke, proizlazi da dužnik ima značajne obveze i rashode prema povezanim društvima iz E.ON Grupe (ukupno 6.427.000 EUR rashoda i 1.647.000 EUR obveza u 2024.), dok su potraživanja od povezanih društava neznatna (1.042.000 EUR). Takva neuravnotežena struktura ukazuje na odljev likvidnosti iz društva prema grupaciji, smanjujući sredstva dostupna za namirenje vjerovnika. U kombinaciji s povećanim kreditnim rizikom, nenaplativošću potraživanja i isplatama dobiti osnivačima, ovakvi odnosi dodatno potvrđuju prezaduženost dužnika i ugroženost vjerovnika.

Revizorsko izvješće prikazuje opsežne i financijski značajne transakcije dužnika s povezanim osobama iz E.ON Grupe, što otvara više rizika relevantnih za ocjenu prezaduženosti i ugroženosti vjerovnika. Ključne činjenice:

1. Povezana društva dobivaju znatne iznose kroz troškove usluga

Iz napomene o rashodima i napomene 17 – Povezane stranke vidljivo je da dužnik plaća znatne iznose za intelektualne i druge usluge povezanim društvima:

2024.: ukupni rashodi prema povezanim društvima iznose 6.427.000 EUR, što uključuje plaćanja E.ON Hrvatska d.o.o., E.ON Distribucija plina d.o.o., E.ON Energija d.o.o., E.ON Energy Infrastructure Solutions d.o.o. i dr.

Ovakva struktura rashoda pokazuje da značajan dio prihoda društva odlazi prema matičnoj ili povezanoj grupi, umjesto da ostaje dostupan za podmirenje obveza prema trećim vjerovnicima.

2. U 2024. postoji visoka razina obveza prema povezanim društvima – ukupno 1.647.000 EUR

Napomena 17 prikazuje da je dužnik na dan 31.12.2024. imao 1.647.000 EUR obveza prema povezanim društvima (E.ON Energija d.o.o., E.ON Energy Infrastructure Solutions, E.ON Distribucija plina, E.ON Hrvatska d.o.o. itd.).

Te obveze u praksi predstavljaju:

- unutargrupno financiranje,
- obveze po pruženim uslugama,
- mogući kanal odljeva likvidnosti prema grupi.

Ovo dodatno smanjuje raspoloživa sredstva za podmirenje vjerovnika izvan grupe.

3. Značajan odljev kroz intelektualne usluge prema povezanim društvima

Društvo posebno navodi visoke troškove SLA (Service Level Agreement) i „centralnih funkcija“ E.ON Grupe, koji iznose milijune eura godišnje. Ti troškovi nisu tržišno provjerljivi, a u praksi često predstavljaju instrument prebacivanja dobiti i likvidnosti prema matičnoj grupi. Takvi aranžmani mogu smanjiti sposobnost dužnika da namiri obveze prema negrupnim vjerovnicima i relevantni su u analizi prezaduženosti, osobito ako društvo istodobno isplaćuje značajne dobiti vlasnicima.

4. Potraživanja prema povezanim društvima su mala (1.042.000 EUR) – što dodatno naglašava neuravnoteženost

Potraživanja prema povezanim društvima iznose samo 1.042.000 EUR, dok su obveze višestruko veće.

To znači:

- Povezana društva više uzimaju likvidnosti od dužnika nego što mu daju.

- Ne postoji unutargrupna „podrška likvidnosti“ (nema pozajmica od grupe).
- Dužnik financira grupu, a ne obrnuto.

To dodatno pogoršava financijski položaj društva i smanjuje njegovu sposobnost podmirenja obveza prema vjerovnicima.

5. Visoke kamate i prihodi od kamata samo formalno prikazuju protok sredstava unutar grupe

Društvo ostvaruje financijske prihode od kamata prema povezanim društvima u iznosu od 1.040.000 EUR, ali to ne znači da ta sredstva nužno predstavljaju likvidna, naplativa sredstva – radi se o kamatama koje povezana društva duguju, ne o stvarnom priljevu novca.

S obzirom na imovinsku situaciju i koncentraciju poslovanja u grupi, postoji rizik da ova potraživanja po kamatama budu:

- nenaplativa,
- prolongirana,
- podložna internim grupnim dogovorima.

Drugim riječima, prihodi od kamata ne jamče likvidnost.

6. Grupna ovisnost povećava financijski rizik i smanjuje kontrolu vjerovnika

Iz odnosa prikazanih u izvješću vidljivo je:

- dužnik operativno ovisi o grupi,
- značajan dio troškova ide prema grupi,
- obveze prema grupi su veće od potraživanja od grupe,
- grupna naplata ima prednost jer se usluge plaćaju kontinuirano,
- sredstva iz poslovanja odlaze prema povezanim društvima, i to često prije nego što se plate obveze prema vanjskim vjerovnicima.

To stvara sistemski rizik izvlačenja likvidnosti van stečajne mase i relevantno je za ocjenu prezaduženosti.

Indikatori iz revidiranih izvještaja (visoke isplate dobiti osnivačima, značajna rezerviranja i obračunate obveze, porezni dug pod Upravnim ugovorom, negativan operativni cash flow te rast umanjenja potraživanja) ukazuju da je stvarna (naplativa) imovina nedostatna za pokriće obveza te da je dužnik u stečajnom razlogu prezaduženosti opisanom u čl. 7. Stečajnog zakona RH.

VI. Prijedlog za financijsko vještačenje (u prethodnom postupku)

Indikatori iz revidiranih izvještaja (visoke isplate dobiti osnivačima, značajna rezerviranja i obračunate obveze, porezni dug pod Upravnim ugovorom, negativan operativni cash flow te rast umanjenja potraživanja) ukazuju da je stvarna (naplativa) imovina nedostatna za pokriće obveza. Radi stručnog utvrđenja stanja, opravdano je provesti financijsko vještačenje koje će objektivizirati vrijednost imovine (osobito potraživanja i ugovorne imovine), puni opseg i realnu vrijednost obveza te utvrditi je li i od kada imovina manja od obveza – što je pravni standard prezaduženosti (čl. 7. SZ).

Sukladno Stečajnom zakonu i subsidiijarno ZPP-u, predlaže se imenovanje sudskog vještaka ekonomsko-financijske struke s nalogom da radi utvrđivanja prezaduženosti dužnika na dan 31.12.2024. i na dan vještačenja.:

- utvrdi stvarnu (naplativu) vrijednost kratkotrajne/dogutrajne imovine, osobito potraživanja i ugovorne imovine (11.374.000 EUR) uzimajući u obzir starost, naplate nakon bilance i ispravke vrijednosti (905.000 EUR; gubitci 305.000 EUR);
 - utvrdi ukupan opseg obveza (uklj. rezerviranja 1.450.000 EUR, "ostale obveze" 11.089.000 EUR, porezni dug 381.000 EUR, obveze prema povezanim), i od kada je imovina manja od obveza;
 - kvantificira učinak isplata dobiti (10 mil. u 2024.; 15 mil. u 2023.) i negativnog operativnog novčanog toka (-2,1 mil. EUR) na likvidnost/solventnost;
 - ocijeni utjecaj odnosa s povezanim (rashodi 6.427.000 EUR; potraživanja 1.042.000 EUR; obveze 1.647.000 EUR) na odljev likvidnosti.
- Pribaviti i analizirati sve intercompany ugovore (SLA, konzultantski, licencni, zajmovi), transfer-pricing dokumentaciju i cjenovne listinge te ocijeniti tržišnost i nužnost pojedinih usluga i cijena; izraditi komparativnu analizu s referentnim tržišnim cijenama (gdje je moguće).
- Napraviti cash-flow forenziku: (i) kada, koliko i kome je plaćano povezanim; (ii) kada i u kojem obujmu su servisirane obveze prema trećim vjerovnicima; (iii) jesu li plaćanja povezanim imala prioritet; (iv) kakav bi bio solventni položaj Društva bez tih plaćanja ili uz arm's-length uvjete.
- Provjeriti naplate od povezanih (osobito za kamate 1,040 mil. EUR) – jesu li to stvarni priljevi ili obračuni bez novčanog učinka; testirati učinak na likvidnost u 3–6 mj. projekciji.
- Ocijeniti zavisnost poslovnog modela o kontinuiranom plaćanju „centralnih funkcija” i povezati s negativnim operativnim novčanim tokom, padom imovine i isplatama dobiti;

kvantificirati koliko je imovine preusmjereno prema grupi u 2023.–2024. u odnosu na iznos raspoloživ vjerovnicima.

- Utvrditi stvarnu (naplativu) vrijednost kratkotrajne i dugotrajne imovine, posebno potraživanja od kupaca i ugovorne imovine (obračunati a nefakturirani prihodi 11.374.000 EUR), uzimajući u obzir starosnu strukturu, naplate nakon datuma bilance i priznate ispravke vrijednosti/umanjenja (rezerviranja 905.000 EUR i gubitke 305.000 EUR), te dati procjenu očekivanih kreditnih gubitaka.

- Utvrditi ukupne obveze uključivo: rezerviranja za pravne sporove (1.450.000 EUR), ostale obračunate obveze (11.089.000 EUR), preostali dug po Upravnom ugovoru za porez (381.000 EUR) i obveze prema povezanim društvima, te ih vrednovati po realnoj sadašnjoj vrijednosti.

- Kvantificirati utjecaj isplata dobiti osnivačima (10.000.000 EUR u 2024. i 15.000.000 EUR u 2023.) na kapitalnu adekvatnost i likvidnost te ocijeniti bi li bez tih isplata pokazatelji solventnosti bili bitno drugačiji.

- Analizirati novčane tokove iz poslovanja (2024.: -2.100.000 EUR) i pokazatelje likvidnosti (tekući/ubrzani omjer, pokrće kamate i sl.), te dati mišljenje o sposobnosti urednog podmirenja obveza u 12 mj. nakon dana vještačenja (going concern presjek).

- Procijeniti utjecaj rashoda prema povezanim (6.427.000 EUR) i strukture potraživanja (1.042.000 EUR) i obveza (1.647.000 EUR) prema povezanim na odljev likvidnosti i položaj vjerovnika izvan grupe.

- pribavi i analizira sve intercompany ugovore (SLA, konzultantski, licencni, zajmovi), transfer pricing dokumentaciju i cjenovne listinge te ocijeni tržišnost i nužnost pojedinih usluga i cijena; izradi komparativnu analizu s referentnim tržišnim cijenama (gdje je to moguće);

- napravi cash flow forenziku: (i) kada, koliko i kome je plaćano povezanim; (ii) kada i u kojem obujmu su servisirane obveze prema trećim vjerovnicima (radnici, porezi, dobavljači); (iii) jesu li plaćanja povezanim imala prioritet u odnosu na treće; te (iv) kakav bi bio solventni položaj Društva da tih plaćanja nije bilo ili da su bila arm's length i odgođena;

- provjeri naplate od povezanih (osobito za kamate 1,040 mil. EUR) – da li su to stvarni priljevi ili obračuni bez novčanog učinka; testirati učinak na likvidnost u 3–6 mj. projekciji;

- ocijeni zavisnost poslovnog modela o kontinuiranom plaćanju „centralnih funkcija“ i dovede u vezu s negativnim operativnim novčanim tokom, padom imovine i isplatama

dobiti; kvantificira koliko je imovine preusmjereno prema grupi u 2023.–2024. u odnosu na iznos koji je ostao raspoloživ za vjerovnike.

- stvarne (naplative) vrijednosti imovine dužnika, uključivo potraživanja i ugovornu imovinu (11.374.000 EUR) te utjecaj priznatih gubitaka od umanjenja (305.000 EUR) i ispravki vrijednosti (905.000 EUR) na neto vrijednost imovine; [zakon.hr]
- punog opsega obveza, uključujući rezerviranja (1.450.000 EUR), „ostale obveze“ (11.089.000 EUR), porezni dug po Upravnom ugovoru (381.000 EUR) i obveze prema povezanim društvima (1.647.000 EUR);
- utjecaja isplata dobiti osnivačima (10.000.000 EUR u 2024. i 15.000.000 EUR u 2023.) na solventnost i kapitalnu adekvatnost;
- utjecaja negativnog operativnog novčanog toka (–2.100.000 EUR) na sposobnost podmirenja obveza;
- postojanja i trenutka nastupa prezaduženosti (je li i od kada imovina manja od obveza) te ukupan opseg obveza (uklj. rezerviranja/prioritetne), (iii) učinak isplata dobiti i negativnog cash-flowa, (iv) utjecaj odnosa s povezanim na odljev likvidnosti, sve isplate povezanim (računi/ugovori/deliverables)

Tržišnost cijena: transfer-pricing dokumentacija i benchmark; usporedbe s eksternim ponudama, naplate od povezanih (osobito kamate): stanje i cash-in nakon bilancu, uz položaj bez tih plaćanja ili uz arm's-length uvjete.

Dati konačan nalaz i mišljenje je li dužnik prezadužen (je li imovina manja od obveza) na dan 31.12.2024. te na dan vještačenja; ako nije moguće odbaciti prezaduženost, naznačiti od kojeg datuma je stanje nastupilo (uz obrazloženje). Vještak daje računovodstveno financijski nalaz sukladno činjeničnim standardima.

Predlagatelj predlaže da sud naloži dužniku da dostavi slijedeću dokumentaciju:

- Revidirani GFI 2023. i 2024. s kompletom napomena, radnim papirom i management letterom; pomoćne knjige (glavna knjiga, salda konti).
- Aging potraživanja, popis naplata nakon datuma bilance, ugovori s kupcima, politike rezerviranja i ECL matrice, evidencija ugovorne imovine.
- Popis i dokumentacija svih rezerviranja (osobito pravnih sporova), uključivo odvjetnička mišljenja i rizike; dokazi o Upravnom ugovoru s MF i stanju duga.
- Popis i dokumentacija isplata dobiti (odluke, isplate, datum i iznos), te internih odobrenja.
- Izvodi transakcija s povezanim društvima (rashodi, potraživanja i obveze; SLA i srodni ugovori).
- Bankovni izvodi i kartice kredita/posudbi; planovi novčanih tokova

- dokumentaciju povezanih društava, SLA ugovore i izvatke o transakcijama
- odluke i isplate dobiti
- Upravni ugovor s MF i stanje poreznog duga
- Svi intercompany ugovori (SLA, konzultantski, licencni, zajmovi) + aneksi i cjenici
- Transfer-pricing studije/benchmark + interna pravila alokacije „centralnih funkcija” TP studije/benchmark i pravila alokacije „centralnih funkcija

Zaključno, predlagatelj ističe da je njegova tražbina utemeljena i utužena, da je postojanje obveze dodatno učinjeno vjerojatnim činjenicom da dužnik u revidiranim financijskim izvješćima iskazuje rezerviranja za sudske sporove, te da dostupni podaci iz financijskih izvješća za 2023. i 2024. upućuju kako je stvarni iznos obveze prema predlagatelju vrlo vjerojatno višestruko veći od trenutno rezerviranog iznosa, pri čemu konačna kvantifikacija pripada financijsko-računovodstvenom vještačenju.

Kako se stečajni razlog prezaduženosti prosuđuje materijalno, uzimajući u obzir realnu (naplativu) vrijednost imovine i ukupnost sadašnjih i očekivanih obveza, povećanje vjerojatne obvezne mase po osnovi tražbine predlagatelja povećava i izvjesnost postojanja stečajnog razloga.

Predlagatelj nadalje ističe opravdan rizik umanjenja stečajne mase prije pravomoćnog okončanja parnice, imajući u vidu strukturu i dinamiku novčanih tokova, isplate vlasniku/povezanim, prijenose vrijednosti bez novčanog priljeva te značajna kratkoročna dospijeca. U takvim okolnostima, bez prethodnog postupka, privremenih mjera i nadzora, buduće namirenje predlagatelja moglo bi biti bitno otežano ili onemogućeno.

Stečajni postupak je stoga nužan i razmjern, jer je svrha stečaja skupno namirenje vjerovnika uz instrumente očuvanja mase, a istodobno zakon omogućuje provedbu stečajnog plana radi održavanja djelatnosti dužnika kada je to moguće, čime se postiže zaštita vjerovnika i očuvanje gospodarske vrijednosti.

VII. Privremene mjere (do odluke o prijedlogu / u prethodnom postupku)

Predlagatelj predlaže sud donijeti privremene mjere do odluke o prijedlogu jer su ove mjere nužne i razmjerne radi očuvanja stečajne mase i sprječavanja daljnjeg odljeva vrijednosti do okončanja vještačenja i odluke o ovom prijedlogu i to kako slijedi:

1. Zabrana isplate dobiti/osnivačima i zabrana otkupa vlastitih udjela.
2. Zabrana isplata povezanim društvima koje nisu strogo tržišne i nužne (osobito pod SLA/„centralne funkcije”), osim redovnih isplata prema dokazivo tržišnim uvjetima i uz odobrenje suda.
3. Zabrana raspolaganja i opterećenja imovine veće pojedinačne vrijednosti (npr. iznad 100.000 EUR) bez suglasnosti suda.

4. Zabrana sklapanja novih intercompany ugovora, jamstava, zajmova i prebijanja (netting) s povezanim društvima;
5. zabrana plaćanja postojećih intercompany potraživanja iznad 50.000 EUR po transakciji bez prethodne suglasnosti suda i dokaza o tržišnoj nužnosti
6. Naložiti dužniku tjedno izvješćivanje sudu o svim novčanim tokovima s povezanim (datum, iznos, svrha, pravna osnova).

VIII. Predlagatelj predlaže sudu:

I OTVORITI PRETHODNI POSTUPAK radi utvrđivanja postojanja stečajnoga razloga prezaduženosti kod dužnika E.ON Plin d.o.o. za opskrbu plinom, OIB 14555304503; i imenovati privremenog stečajnog upravitelj

II NALOŽITI PROVOĐENJE FINACIJSKOG VJEŠTAČENJA (vještak ekonomsko-financijske struke) s pitanjima iz točke VIII., uz dostavu vještaku dokumentacije iz GFI-a (2023./2024., napomene, glavna knjiga/salda-konti, aging, rezerviranja/pravni spisi, Upravni ugovor, SLA itd.)

III ODREDITI PRIVREMENE MJERE iz točke VII. do okončanja prethodnog postupka

IV PRI ODLUČIVANJU o privremenim mjerama i o određivanju financijskog vještačenja, sud treba uzeti u obzir i načela iz Direktive (EU) 2019/1023 radi očuvanja vrijednosti stečajne mase i ravnopravnosti vjerovnika, osobito mehanizam privremene suspenzije pojedinačnih provedbi iz članka 6. Direktive.

Po okončanju prethodnog postupka, OTVORITI STEČAJNI POSTUPAK and dužnikom zbog prezaduženosti (čl. 7. SZ), imenovati stečajnoga upravitelja i pozvati vjerovnike na prijavu tražbina.

XI. Dokazi/prilozi

Revidirani GFI 2024. (bilanca, RDIG.).

PRIKLOP RADI UVIDA SPISA OVOG SUDA P-1947/2022

obračun zateznih kamata

U Zagrebu, 09.03.2026.

Predlagatelj (vjerovnik):

Ma G
Energy Direct
d.o.o.
Zagreb